

BEETHOVEN, LA NOVENA SIMFONIA

volem viure-ho amb tu!

Orquestra
simfònica
del Vallès

 PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

simfònic 9

“Beethoven, la Novena”

Marta Mathéu, soprano

Gemma Coma-Alabert, mezzosoprano

David Alegret, tenor

César San Martín, baix

Cor de Cambra del PMC (Josep Vila i Casañas, director)

La Polifònica de Puig-Reig (Ramon Noguera, director)

Orquestra Simfònica del Vallès

Rubén Gimeno, director

R. Humet: Vent transparent *

L. van Beethoven: *Simfonia núm. 9, en Re menor, op. 125, “Coral”*

I. Allegro ma non troppo, un poco maestoso

II. Scherzo. Molto vivace

III. Adagio molto e cantabile

IV. Finale. Presto. Allegro assai

Amb text de Joan Maragall incorporarem la llengua catalana a l’“Himne de l’alegria” més universal.

* Només s’interpreta al Palau de la Música Catalana

Amb la col·laboració d’alumnes del CONSERVATORI SUPERIOR DE MÚSICA DEL LICEU

ACTUACIONS

Dissabte, 24 maig 2014, 19h

Diumenge, 25 maig 2014, 18h

Barcelona · Palau de la Música Catalana

Manresa · Teatre Kursaal

An die Freude

RECITATIU (baix)

O Freunde, nicht dieser Töne!
Sondern lasst uns angenehmere
anstimmen, und freudenvollere!

SOLISTES I COR

Freude, Schöner Götterfunken,
Tochter aus Elysium,
wir betreten feuer-trunken,
Himmliche, dein Heiligtum!
Deine Zauber binden wieder,
was die Mode streng geteilt;
alle Menschen werden Brüder,
wo dein sanfter Flügel weilt.
Wem der grosse Wurf gelungen,
eines Freundes Freund zu sein,
wer ein holdes Weib errungen,
mische seinen Jubel ein!
Ja, wer auch nur eine Seele
Sein nennt auf dem Erdenrund!
Und wer's nie gekonnt, der stehle
weinend sich aus diesem Bund!
Freude trinken alle Wesen
an den Brüsten der Natur;
alle Guten, alle Bösen
folgen ihrer Rosenspur.
Küsse gab sie uns und Reben,
Einen Freund, geprüft im Tod;
Wollust ward dem Wurm gegeben,
und der Cherub steht vor Gott.

TENOR SOLISTA I COR MASCULÍ

Froh, wie seine Sonnen fliegen
durch, des Himmels Pracht'gen Plan,
laufet, Brüder, eure Bahn,
freudig, wie ein Held zum Siegen.
Laufet, Brüder, eure bahn!

Himne de l'alegria

Germans: a fora tristeses! Altres
cants més joiosos entonats ara sien,
de joia ressonant.

Joia, que ets del déus guspira
generada dalt del cel,
vent de foc el pit respira
sota el plecs del teu gran vel.
Si ajuntar-se el cors demanen
que un mal vent va separant,
tots els homes s'agermanen
on les ales van tocant.
Si fortuna generosa
ens ha donat un bon company
o companya graciosa
cantarem amb més afany.
Sols si un cor hem fet bon nostre
forta veu podrem lluir;
però més d'un, girant el rostre,
fugirà plorant d'aquí.
Joia tots voldríem heure
bo i seguint son pas florit,
i de joia tot s'abeura
de Natura en l'ample pit.
Joia és bes i primavera,
joia bons amics ens féu;
goig fou dat al cuc en terra,
goig a l'àngel prop de Déu.

Goig! els astres canten Glòria;
van pel cel rient triomfants.
Goig! correm rient, germans;
herois som cantant victòria.
Abraçeu-vos, homes ara!

COR

Freude, schöner Götterfunken,
Tochter aus Elysium,
wir betreten feuer-trunken,
Himmlische, dein Heiligtum!
Deine Zauber binden wieder,
was die Mode streng geteilt;
alle Menschen werden Brüder,
wo dein sanfter Flügel weilt.
Seid umschlungen, Millionen!
Diesen Kuss der ganzen Welt!
Brüder über'm Sternenzelt
muss ein lieber Vater wohnen.
Ihr stürzt nieder, Millionen?
Ahnest du den Schöpfer, Welt?
Such'ihn über'm Sternenzelt!
Über Sternen muss er wohnen.
Freude, schöner Götterfunken,
Tochter aus Elysium,
wir betreten feuer-trunken,
Himmlische, dein Heiligtum!
Seid umschlungen, Millionen!
Diesen Kuss der ganzen Welt!
Ihr stürzt nieder, Millionen?
Ahnest du den Schöpfer, Welt?
Such'ihn über'm Sternenzelt!
Brüder, überm Sternenzelt
muss ein lieber Vater wohnen!

Joia que ets dels déus guspira
generada dalt del cel:
vent de foc el pit respia
sota els plecs del teu sant vel.
Si ajuntar-se els cors demanen
que un mal vent va separant,
tots els homes s'agermanen
on tes ales van tocant.
Abraceu-vos, homes ara!
Un gran ves inflama els cels:
Germans, sobre els bells estels
hi ha l'Amor immens d'un pare.
Humilia't, o món, ara.
Criador de terra i cels,
dins la llum de mil estels,
dins la llum cerque-te encara!
Joia que ets dels déus guspira
generada dalt del cel:
vent de foc el pit respira
sota els plecs del teu sant vel.
Abraceu-vos, homes, ara!
Un gran bes inflama els cels!
Humilia't, o món, ara.
Criador de terra i cels,
dins la llum de mil estels,
Germans, sobre els bells estels
hi ha l'Amor immens d'un pare.

SOLISTES I COR

Freude, Tochter aus Elysium,
deine Zauber binden wieder,
was die Mode streng geteilt!
Alle Menschen werden Brüder,
wo dein sanfter Flügel weilt.
Seid umschlungen, Millionen!
Diesen Kuss der ganzen Welt!
Brüder, über'm Sternenzelt
muss ein lieber Vater wohnen.
Freude, schöner Götterfunken,
Tochter aus Elysium.
Freude, schöner Götterfunken.

Joia, filla de l'Elisi
si ajuntar-se els cors demanen
que un mal vent va separant
tots els homes s'agermanen
on tes ales van tocant.
Abraceu-vos, homes, ara!
Un gran bes imflama els cels!
Germans, sobre els bells estels
hi ha l'Amor immens d'un Pare.
Joia, que ets dels déus guspira
generada dalt del cel.
Joia, que ets dels déus guspira.

Friedrich von Schiller

Traducció: **Joan Maragall**

Cantar l'alegria

Xavier Riba, violí de l'OSV

Subtil, delicada, evocadora, poètica..., la primera obra d'avui posseeix la fluïdesa del so de la natura i respira l'alè de la mil·lenària tradició japonesa. Són qualitats de l'estil de Ramon Humet, un jove músic barceloní que l'any 2007 assoleix projecció fora del país en rebre el Premi Internacional de Composició Olivier Messiaen. Bon amant de la poesia, s'inspira en un poema d'un monjo zen per escriure, entre el 2008 i el 2010, les quatre peces recollides en l'obra titulada *La música del no ésser*. Escoltarem la primera que compon, «*Vent transparent*». Al costat del títol hi podem llegir: «*a Núria Puerta, en record de la seva alegria*».

L'alegria és un tema que interessa també a Beethoven. Als vint-i-dos anys se sent fortament colpit per la intensitat de l'oda *An die Freude* ('A l'alegria') del poeta alemany Friedrich von Schiller, nascut onze anys abans que ell, i concep la idea de musicar-la com a part d'una obra triomfal per a veus i orquestra. El projecte, però — possiblement per problemes del poema amb la censura —, tot i les diverses aproximacions que en fa, va quedant sempre ajornat. Així arribem a la Viena postnapoleònica del 1822, quan Beethoven ja té més de cinquanta anys i Schiller en fa disset que és mort. La situació política i social ha canviat molt i el músic se sent bandejat. Sord del tot i cada cop més isolat —encara que enormement admirat i respectat—, viu aclaparat per les dificultats econòmiques. Acaba d'enllestir la *Missa solemnis*. L'estrena de la seva última simfonia, la vuitena, es remunta a deu anys enrere.

És llavors quan, providencialment, rep de la Philharmonic Society de Londres la comanda d'una gran obra simfònica. Beethoven es debat entre escriure una simfonia convencional o, tenint en compte que Schiller ha esdevingut un ídol popular, tirar endavant el vell projecte de l'oda *A l'alegria*. Finalment, escurça i retoca ell mateix el poema, el vesteix amb una bella melodia d'aire senzill i sobre aquesta base construeix un crescendo monumental que tanca l'obra. Així neix la seva *Novena simfonia*, que, més enllà del fet agosarat d'incloure parts vocals i de l'extraordinària extensió dels moviments, resulta revolucionària i fonamental en la història de la música per la seva temàtica inèdita i d'abast universal: l'exaltació de la fraternitat humana i del poder conciliador i redemptor de l'alegria. La versió catalana que en fa el poeta Joan Maragall ens permetrà unir-nos a Beethoven en el seu darrer missatge: cantar l'alegria.

■ **Marta Mathéu, soprano**

Nascuda a Tarragona, ingressà al Conservatori Professional de la seva ciutat, on cursà les especialitats de piano, cant i orgue, tot obtenint-hi les màximes qualificacions. Cursà el grau superior de cant amb la catedràtica A. L. Chova al Conservatori Superior de Música de València, i hi obtingué matrícula d'honor.

Ha rebut consells de Montserrat Caballé, Helena Obrastzova, Ana María Sánchez, Enedina Lloris, Isabel Penagos, Carmen Bustamante, Robert Expert, Miguel Zanetti i Wolfram Rieger.

Ha cantat en sales de concerts importants, tant nacionals com internacionals, sota la batuta de directors com J. Casas, J. Vila, F. Ciofini, F. Biondi, E. Onofri, M. Conti, G. Voronkov, M. Papadopoulos, A. Leaper, M. Valdivieso, V. Pablo Pérez, A. Ros Marbà, M. Corboz, E. Oue, Sir N. Marriner, I. Bolton, i també en formacions de cambra i amb solistes com Roger Vignoles, Albert Guinovart, Hiro Hurosaki, Francisco Poyato, Mac McClure, Trio Jess, i Trio Arriaga, entre d'altres.

Ha estat guardonada en concursos i festivals d'àmbit internacional, tot destacant el segon premi del Concurs Permanent de Joves Intèrprets de JJMM d'Espanya (2005), el primer premi del X Certamen per a Veus Joves Manuel Ausensi (2007), el premi del públic en el VII Concurs de Cant Montserrat Caballé (2007) i el segon premi, Premi Mozart, al millor cantant espanyol i el premi del públic en la categoria femenina del XLV Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas (Barcelona, 2008). Ha rebut també el Diploma al Mèrit Cultural de la Ciutat de Tarragona (2011) per la seva trajectòria artística internacional.

Gràcies a la versatilitat de la seva veu, té a l'abast obres que abracen des del Barroc fins a la música contemporània, i li ha permès estrenar òperes de J. Rodríguez-Picó, A. García Abril o A. Gaos. Atrèta també per la vessant d'actriu, ha participat en diferents espectacles teatrals, sota la direcció d'O. Grau i F. Madico, entre d'altres.

En el camp operístic va debutar en escena l'any 2008 en el Festival Mozart amb *Le nozze di Figaro*, amb direcció musical de Víctor Pablo Pérez i escenografia de G. Strehler. Des d'aleshores ha interpretat, entre d'altres: *Don Giovanni* (Donna Anna) i *La clemenza di Tito* (Servilia) de W. A. Mozart, *Babel 46* (Berta) de X. Montsalvatge, *Das Rheingold* (Woglinde) i *Götterdämmerung* (tercera norna i Guttrune) de R. Wagner i *Jenufa* (Die Richterin) de L. Janáček.

Té al mercat diversos CD del segell Klassicat (*Pour une larme* i *Amor de dona*). També ha enregistrat per a RTVE, TV3, Catalunya Música i RNE.

■ Gemma Coma-Alabert, mezzosoprano

La mezzosoprano catalana Gemma Coma-Alabert ha captivat el públic a escala internacional. La riquesa del seu color vocal i la seva vibrant interpretació dels personatges en òpera, oratori i recital han merescut l'estima sincera del públic de nombrosos països a Europa, Àsia i Amèrica.

Actua sovint al Gran Teatre del Liceu, tot destacant per exemple el seu paper de Rossweisse en *Die Walküre* de Wagner al costat de Plácido Domingo.

Les seves interpretacions d'òpera abasten, avui per avui, més de trenta títols, amb papers com Carmen, Rosina i Dorabella, sota la batuta d'un gran nombre de directors, com ara Fabio Biondi, Antoni Ros Marbà i Lawrence Foster.

Nascuda a Girona en el si d'una família de músics, Gemma Coma-Alabert va començar els estudis musicals amb el piano, la composició i el violoncel. Va estudiar al Conservatori Nacional Superior de París, on el 2001 va obtenir el primer premi de final de carrera.

Els seus projectes futurs inclouen el paper de Nicklaus de *Les contes d'Hoffmann* i *Madama Butterfly* al Gran Teatre del Liceu, així com *El pessebre* de Pau Casals, al costat de l'OBC a l'Auditori de Barcelona.

Amb referència a la seva discografia, actualment té editats onze enregistraments, l'últim dels quals el *Requiem* de Bottesini amb l'Orquestra Simfònica de Londres per a la discogràfica Naxos, sota la direcció de Thomas Martin.

■ David Alegret, tenor

El tenor barceloní David Alegret està desenvolupant una carrera que l'ha dut a debutar en alguns dels escenaris europeus més emblemàtics, com el Rossini Opera Festival de Pesaro, Gran Teatre del Liceu, Teatro Real de Madrid, Teatro de la Maestranza de Sevilla, Òpera de Zuric, Wiener Staatsoper, Hamburgische Staatsoper o Bayerische Staatsoper.

Ha obtingut nombrosos èxits des que debutà, el 2004, amb *L'italiana in Algeri* a Klagenfurt, París i Staatsoper de Viena. Des de llavors també ha participat al Festival Tojours Mozart de Salzburg, Praga i Viena interpretant òperes com *Così fan tutte* i *Idomeneo*, i a la Garsington Opera (*Armida*) o al Festival Pergolesi Spontini (*Lo frate 'nnamorato*); ha interpretat *La Cenerentola* a la Volksoper de Viena, *Il viaggio a Reims* al Rossini Opera Festival i a Berna, i *Il turco in Italia* a l'Staatsoper d'Hamburg.

Propers compromisos el portaran al Liceu (*Il turco in Italia* i *Così fan tutte*), Òpera de Metz (*La Cenerentola*), Welsh National Opera a Cardiff (*Mosè in Egitto* de Rossini), i a Londres en un concert de lied i cançó catalana en el cicle St John's Smith Square.

■ César San Martín, baix

Nascut a Madrid, inicià la formació com a baríton amb la cantant Lola Bosom. L'any 2008 finalitzà els estudis a l'Escuela Superior de Canto de Madrid sota la tutela d'Ana Fernaud i fou guardonat amb el premi de fi de carrera. L'any 2010 va ser guardonat amb un premi extraordinari al Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas. El 2008 va guanyar el Concurs Internacional de Cant Ciutat de Logroño, a més d'obtenir una beca de l'Asociación de Amigos de la Ópera de Madrid.

En el seu repertori trobem rols com Figaro d'*Il barbiere di Siviglia*, Belcore de *L'elisir d'amore*, Don Giovanni de *Don Giovanni*, el comte d'Almaviva de *Le nozze di Figaro*, el doctor Malatesta de *Don Pasquale*, Joaquín de la sarsuela *La del manojo de rosas*, Vidal de *Luisa Fernanda* i Julián de *La Verbena de la Paloma*, entre d'altres.

Ha rebut classes magistrals dels mestres Teresa Berganza, Ana Luisa Chova, Raúl Jiménez, i dels repertoristes Miguel Zanetti, Nicoletta Olivieri, Juan Antonio Álvarez Parejo, Marta Pujol i Borja Mariño.

Ha treballat sota la batuta dels mestres Jseús López Cobos, Alberto Zedda, Miguel Roa, Renato Palumbo, Cristóbal Soler, Rubén Gimeno, José Miguel Pérez Sierra i Óliver Díaz. A l'escenari ha estat guiat per reconeguts directors, entre els quals destaquen Robert Carsen, Mario Martone, Graham Vick, Emilio Sagi, José Carlos Plaza i Curro Carreres, a més de compartir escenari amb Plácido Domingo, Susan Graham, Violeta Urmana, Patrizia Ciofi, Marcelo Álvarez i Nikolai Schukoff, entre d'altres.

Entre els compromisos més recents i futurs té la interpretació de papers com el de Vidal de *Luisa Fernanda* al Teatro de la Zarzuela de Madrid, Figaro d'*Il barbiere di Siviglia* i l'òpera *Candide* al Festival de Música de El Escorial.

■ Cor de Cambra del PMC (Josep Vila i Casañas, director)

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana és un dels cors professionals més prestigiosos de l'Estat espanyol. Va ser creat per l'Orfeó Català l'any 1990 amb la missió de difondre la música coral universal, promoure la recuperació del patrimoni musical català i fomentar la nova creació. Jordi Casas i Bayer en fou el director durant els primers 21 anys. Des del setembre de 2011, Josep Vila i Casañas n'és el director titular.

La seva versatilitat artística ha estat, des del principi, un dels valors més unànimement aplaudits. El seu repertori inclou autors de moltes èpoques, des del Renaixement fins al segle XXI, i abasta formats com la música a cappella i les obres coral-orquestrals i operístiques, essent l'estrena d'obres de compositors actuals una de les seves prioritats. El rigor estilístic i la riquesa interpretativa de les seves versions li van valer el Premi Nacional de Música de la Generalitat de Catalunya i el portaren, des de molt aviat, a col·laborar amb prestigioses orquestres nacionals i internacionals. La qualitat individual de cadascun dels components, als quals s'exigeix un altíssim nivell vocal i artístic, aporta al grup un potencial que li ha permès de travessar fronteres i esdevenir un referent internacional.

El Cor de Cambra ha actuat sota la batuta de molts dels directors més destacats del panorama nacional i internacional, com Rinaldo Alessandrini, Harry Bicket, Bertrand de Billy, Frans Brüggen, Harry Christophers, Sir Colin Davis, Paul Dombrecht, Pablo Heras-Casado, Christopher Hogwood, Mariss Jansons, Sigiswald Kuijken, Gustav Leonhardt, Jesús López Cobos, Sir Neville Marriner, Salvador Mas, Víctor Pablo Pérez, Josep Pons, Helmuth Rilling, Antoni Ros Marbà, Jordi Savall o Sebastian Weigle, entre d'altres.

Entre les seves actuacions recents destaca la interpretació de la Segona Simfonia de Mahler al costat de la Pittsburgh Symphony Orchestra sota la direcció de Manfred Honeck (Palau 100 i cicle Ibermúsica); El Messies de Händel amb Jean-Christophe Spinosi i l'Ensemble Matheus al Palau de la Música Catalana, i amb Il Fondamento sota la batuta de Paul Dombrecht amb concerts a Varsòvia i al Festival de Música Religiosa de Conca. Els dies 21 i 22 juny de 2013, el Cor de Cambra va actuar a la Konzerthaus de Viena per interpretar els Gurrelieder de Schönberg amb Kent Nagano i la Wiener Symphoniker i l'1 de juliol la formació va interpretar el Requiem de Fauré amb la Filharmònica de Berlín, sota la batuta de Sir Simon Rattle, en el concert inaugural de la temporada 2013-14 de Palau 100 del Palau de la Música Catalana.

Des de l'any 2010, la formació és membre de The European Network for Professional Chamber Choirs (TENSO). Ha enregistrat per a diversos segells discogràfics, ràdios i televisions.

■ La Polifònica de Puig-Reig (Ramon Noguera, director)

Va néixer l'any 1968 com a Coral Joventut Sardanista, provinent de la colla sardanista del mateix nom. El 1987 va adoptar el nom de Polifònica de Puig-reig. Des del 1969, Ramon Noguera n'és el director.

Des de la seva creació fins ara, la Polifònica de Puig-reig ha dut a terme una trajectòria de creixent activitat musical que l'ha portat a actuar arreu de Catalunya, a la majoria de països europeus i també a Israel, Mèxic, les Filipines, Veneçuela, els Estats Units, Canadà, Singapur, Malàisia, Colòmbia, Equador i el Perú. L'any 1992 la Polifònica va acompanyar el president de la Generalitat de Catalunya en un viatge oficial a l'Argentina i Xile.

La Coral ha estat també un dels artífexs del Festival Internacional de Cant Coral Catalunya Centre que es realitza cada setembre des del 1980.

L'any 1993, amb motiu del seu 25è aniversari, la Generalitat li atorgà la Creu de Sant Jordi.

■ **Rubén GIMENO** director titular

Rubén Gimeno és el director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès, formació amb la qual va començar a treballar la temporada 2009-10. Així mateix, ha estat director artístic de la Jove Orquestra de la Simfònica de Galícia durant gairebé una dècada, tasca que va compaginar amb el càrrec de violinista de l'Orquestra Simfònica de Galícia. Com a director convidat ha col·laborat amb nombroses orquestres espanyoles com l'Orquestra Simfònica de Galícia, l'Orquestra Nacional d'Espanya, l'Orquestra Simfònica de Tenerife, l'Orquestra d'Euskadi, l'Orquestra Simfònica del Principat d'Astúries, l'Orquestra Simfònica de Bilbao, l'Orquestra Simfònica de Castella i Lleó, l'Orquestra de Màlaga, l'Orquestra de València, l'Orquestra de Barcelona i Nacional de Catalunya, l'Orquestra Ciutat de Granada, l'Oviedo Filarmónica, l'Orquestra de la Comunitat de Madrid i l'Orquestra del Palau de les Arts Reina Sofia de València, entre d'altres. Fora de les fronteres de l'Estat ha dirigit l'Orquestra Simfònica de Norrköping, l'Orquestra Simfònica de Gavle, l'Orquestra de Cambra de Ginebra, l'Orquestra de l'MMCK (Japó), l'Orquestra de la Universitat de Maryland, l'Orquestra sami i l'Orquestra Nacional de Colòmbia, i ha col·laborat amb solistes i agrupacions de la categoria de l'Orfeó Donostiarra, Midori, Steven Isserlis, Dimitri Sitkovetsky, Fazil Say, Kirill Gerstein, María Bayo, Michel Camilo i d'altres.

La seva activitat en el camp de la lírica l'ha portat a dirigir produccions al Teatre Campoamor d'Oviedo de *Marina*, *La Gran Vía* i *Agua, azucarillos y aguardiente*. Ha dirigit *Cádiz* de Chueca amb l'Orquestra Simfònica de Galícia i *La del Soto del Parral* al Teatre de la Zarzuela. Així mateix desenvolupa una intensa col·laboració dins del cicle Òpera a Catalunya dirigint els *Contes d'Hoffmann*, *L'elisir d'amore* i *Nabucco*.

El seu inici en la direcció va venir de la mà de James Ross i es va graduar a la Universitat de Maryland. Posteriorment estudià al Conservatori d'Estocolm sota el mestratge de Jorma Panula i va rebre classes de mestres com Alan Gilbert, Esa-Pekka Salonen, Jukka Pekka Saraste i Leonard Slatkin i va obtenir el diploma superior en direcció d'orquestra. Ha enregistrat amb l'Orquestra Simfònica d'Euskadi per al segell Claus, dins de la seva sèrie de compositors bascos.

■ Orquestra Simfònica del Vallès

L'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) és una realitat que porta la música al cor de les persones des de fa ja 26 anys. Les emocions són el nostre fort, i per transmetre-les, procurem cada vegada més fer participar el públic, innovar en els formats i en les maneres de fer música, i aprofundir en el compromís de valor amb la nostra comunitat, des de la ciutat de Sabadell que ens acull fins a tot el territori de Catalunya.

Varem néixer en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell, però tot just un any més tard ens convertírem en l'única orquestra simfònica de l'Estat espanyol organitzada empresarialment com a societat anònima laboral, a on els treballadors són alhora els propietaris. Aquest funcionament peculiar, absolutament pioner al nostre país, converteix l'OSV en una orquestra molt especial, una orquestra que viu, com cap altra, del seu públic, dels seus concerts, de la seva qualitat, del seu compromís, i de la capacitat d'incloure en el projecte la imprescindible col·laboració del sector privat i del sector públic.

La nostra intensa activitat —més de cent actuacions l'any— es centra, per un costat, a la ciutat de Sabadell, on realitzem la temporada de concerts simfònics i en som l'orquestra titular del circuit Òpera a Catalunya, i, per l'altre, al Palau de la Música Catalana, on s'ha consolidat el nostre cicle Concerts Simfònics al Palau amb deu concerts anuals que realitzem en coproducció amb el nostre soci principal, el Palau de la Música Catalana, acollint en cada temporada el cors del Palau i llurs artistes en residència.

Com a reconeixement a la nostra tasca de difusió i divulgació de la música simfònica, hem rebut diversos premis, dels quals en destaquem dos: el Premi Nacional de Música del 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la MEDALLA D'HONOR 2012, de la ciutat de Sabadell. Però el que més ens omple de satisfacció és l'increment de públic des del 2009 i fins el 2013 a les temporades de Barcelona i Sabadell.

Han estat els nostres directors titulars: Albert Argudo, del 1988 al 1992; Jordi Mora, del 1993 al 1997; Salvador Brotons, del 1997 al 2002; Edmon Colomer, del 2002 al 2005; i David Giménez Carreras, del 2006 al 2009. Des del setembre del 2009, n'és el director titular Rubén Gimeno qui acaba de ser confirmat en el càrrec per dos anys més per una aclaparadora majoria de músics de l'OSV, fet completament inusual en el món de les orquestres!

Agraïm infinitament el recolzament de la Fundació Banc Sabadell, de l'Ajuntament de Sabadell, dels grups Torra S.A. i Bardet, així com la confiança i el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Català de les Empreses Culturals, sense oblidar-nos dels nostres amics i dels nostres abonats, sense els quals, ni això seria possible, ni tindria sentit cap esforç per fer de la nostra comunitat un espai cada vegada més amable, cada dia més ric i, any rere any, més capaç de viure i expressar les emocions.

Patrocinadors principals

Fundació
Banc Sabadell

Ajuntament de Sabadell

 Generalitat de Catalunya
Institut Català
de les Empreses Culturals

 TORRA S.A.
Serveis Funeraris - Sabadell

Bardet grup

Patrocinadors

CONTACTE

Alberto Sampablo

Gerent
Tel. 618 568 450
asampablo@osvalles.com

Xavier Garcia

Comunitat i Territori
Tel. 682 602 801
xgarcia@osvalles.com

Ana Cuatrecasas

Comunicació, Mitjans i RP
Tel. 609 772 529
acuatrecasas@osvalles.com

Orquestra
simfònica
del Vallès

www.osvalles.com

www.facebook.com/simfonicadelvalles

www.twitter.com/OSValles

www.youtube.com/simfonicavalles

FLASHMOB "Som Sabadell"

www.youtube.com/watch?v=GBaHPND2QJg